ଗଜରାଜ ସିଂହ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ମେ 1,2001

[ମୁଖ୍ୟ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଡକ୍ଟର ଏ. ଏସ୍. ଆନନ୍ଦ, ଆର୍. ସି. ଲାହୋଟୀ ଏବଂ ଡୋରାଇସ୍ୱାମୀ ରାଜୁ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଦ୍ୱୟ]

ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1988-ଧାରା 100-ସାହାରନପୁର-ଶାହଦରା-ଦିଲ୍ଲୀ ମାର୍ଗର ଜାତୀୟକରଣ ଉପରେ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଚିଠା ଯୋଜନାର ପ୍ରକାଶନ - ଶ୍ରୀ ଚାନ୍ଦ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସରକାର ମାମଲାରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସଂଶୋଧିତ ଚିଠା **ଯୋଜନାର ପ୍ରକାଶନ - ସାହାରନପୁର-ଶାହଦରା-ଦିଲ୍ଲୀ ମାର୍ଗ ବ୍ୟତୀତ 38ଟି** *ଅତିରିକ୍ତ ମାର୍ଗ ପାଇଁ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଚିଠା ଯୋଜନା - ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୋଜନା ଲାଗୁ - ସାହାରନପୁର-ଶାହଦରା-ଦିଲ୍ଲୀ ମାର୍ଗ ପାଇଁ ରାମକୃଷ୍ଣ ବର୍ମା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମାମଲାକୁ ତର୍ଜମା କରି ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିବା* ***ପାଇଁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ - ଆପତ୍ତି ଉଠାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଅତିରିକ୍ତ 38ଟି*** *ମାର୍ଗକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ - ଏହାର ବୈଧତା - ରାୟ ଦିଆଗଲା ଯେ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବାର ଅଧିକାର ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଧିକାର - 38ଟି ମାର୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚିଠା ଯୋଜନା ବିରୋଧରେ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇବା ନିମିତ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ- ଧାରା 68C- ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ,1939 - ଭାରତ ସମ୍ବିଧାନ - ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1)(g) ।*

ସାହାରନପୁର-ଶାହାଦରା-ଦିଲ୍ଲୀ ମାର୍ଗକୁ ଜାତୀୟକରଣ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ 1959 ମସିହାରେ ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1939ର ଧାରା 68C ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଚିଠା ଯୋଜନା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ମାର୍ଗ ନିୟନ୍ତ୍ରଣକାରୀମାନେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଯୋଜନା ବିରୋଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କଲେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କେତେକ ପରିଚାଳନା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ସମର୍ଥନ କଲେ ଏବଂ 50 ଜଣ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଲେ କାରଣ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ କୌଣସି ସୁଯୋଗ ଦିଆଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜୀବନ ନାଥ ୱାହାଲ ବନାମ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ଅପିଲୀୟ

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ (ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା **1616)** ମାମଲାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଙ୍କ ରାୟକୁ କାଏମ ରଖିଥିଲେ । ଆଇନଗତ ବିବାଦ କାରଣରୁ **20** ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଏହି ଯୋଜନା ବିଚାରାଧୀନ ଥିବାରୁ, ଶ୍ରୀ ଚାନ୍ଦ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସରକାର, **[1985] 4 SCC 169** ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଲେ ଏବଂ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ନୂତନ ଭାବେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ପରିବହନ ନିଗମ **1986** ରେ **39** ଟି ମାର୍ଗ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଏକ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ସାହାରନପୁର-ଶାହଦରା-ଦିଲ୍ଲୀ ମାର୍ଗ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଚିଠା ଯୋଜନା ବିଚାରାଧୀନ ଥିଲା, ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, **1988** କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା । ସରକାରୀ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଯୋଜନାକୁ **1988** ଅଧିନିୟମର ଧାରା **100** ଅନୁଯାୟୀ ଅଚଳ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାମ କୃଷ୍ଣ ବର୍ମା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ **[1992] 2 SCC 620** ମାମଲାରେ, ଯାହା କେବଳ ସାହାରନପୁର-ଶାହଦରା-ଦିଲ୍ଲୀ ମାର୍ଗରେ ସୀମିତ ଥିଲା, ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲା । ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ଅବଶିଷ୍ଟ **38**ଟି ମାର୍ଗ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ଅବଶିଷ୍ଟ ମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକର ଅନୁମୋଦନ ବିରୋଧରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଅନେକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଖାରଜ କରିଦେଲେ । ତେଣୁ ଏହି ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଏବଂ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଉପୁଜିଛି ।

ଆବେଦନ ଏବଂ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ରାୟ ଦେଲେ ଯେ : **1.1.**ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ **19 (1) (g)** ଅନୁଯାୟୀ ବାଣିଜ୍ୟ କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବାର ମୌଳିକ ଅଧିକାର ଉପରେ ଲୋକହିତରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେଉଛି ମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକର ଜାତୀୟକରଣ ଏବଂ ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହିପରି ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳନାକୁ ବାଦ ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି ପରେ, ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଜାତୀୟକରଣ ଏକ ସୁବିଧାଜନକ, ଯଥେଷ୍ଟ, ଆର୍ଥିକ ଏବଂ ସଠିକ୍ ସମନ୍ୱିତ ସଡ଼କ ପରିବହନ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିବ କି ନାହିଁ, ତେଣୁ ଲୋକହିତରେ ଏହା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା କି ନାହିଁ ବୋଲି ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏକ ବିକଳ୍ପ ଗଠନ କରିବେ । ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବା ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ଶୁଣାଣିକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାର ଅଧିକାର ବୈଧାନିକ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହା

ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କର ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଧିକାର, ଯେଉଁମାନେ ଯୋଜନା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳନାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଆଂଶିକ ଭାବରେ ହଟି ଯିବେ ଯାହାକି ଏହା କିପରି ଏବଂ କେତେ ପରିମାଣରେ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଛି ତାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ରାମ କୃଷ୍ଣ ବର୍ମା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ **38**ଟି ମାର୍ଗ ବିଷୟରେ ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହି **38**ଟି ମାର୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣାଣିକୁ ବାଦ ଦେଇନାହାନ୍ତି । ଶୁଣାଣିର ଅଧିକାରର ଏପରି ଯୁକ୍ତିକୁ ରାୟରେ ନିହିତାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ପଢ଼ାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ରାୟକୁ ପଢ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ଉପୁଜିଥିବା ସନ୍ଦେହକୁ ଏହା ଅନୁମାନ କରି ସମାଧାନ କରାଯାଇପାରିବ ଯେ ଏହି ରାୟ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସୁସଂଗତ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯଦିଓ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଅନୁରୂପ କିମ୍ବା ଅନୁପାଳନରେ ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା କିମ୍ବା ବିଧି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

1.2.ଏହି ମାମଲାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଆପତ୍ତି ଉପରେ ଶୁଣାଣି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମାର୍ଗରେ ବସ୍ ଚଳାଚଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ଥିତାବସ୍ଥାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ନକରିବା ନ୍ୟାୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଆଣିବ । ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ **38**ଟି ମାର୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚିଠା ଯୋଜନା ବିରୋଧରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି ହେବ ଏବଂ ଯୋଗ୍ୟ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗ୍ୟତା ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ସମାଧାନ କରାଯିବ । ଯେଉଁ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଚିଠା ଯୋଜନାର ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖ ଠାରୁ **30** ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ **1988** ଅଧିନିୟମର ଧାରା **100**ର ଉପଧାରା **(2)** ସହିତ ପଠନ କରାଯାଇଥିବା **1939** ଅଧିନିୟମର ଧାରା **68-D** ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାରଯୋଗ୍ୟ ଏବଂ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା କେବଳ ସେହି ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି ଏବଂ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଯିବା ଉଚିତ । ଯଦି ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଅନୁମୋଦିତ ହୁଏ, ତେବେ ଚିଠା ଯୋଜନା ଆପତ୍ତି ଉପରେ ହୋଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ସହିତ ନିୟମିତ ଭାବରେ ତାହାର ଫଳାଫଳ ସହିତ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରିବ ଏବଂ ଅନୁମୋଦିତ ଯୋଜନା ସେହି ଅନୁଯାୟୀ **38** ଟି ମାର୍ଗ ପାଇଁ ସଂଶୋଧନ ହେବ କିମ୍ବା ବାତିଲ ହେବ । ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଖାରଜ ହେଲେ, ଅନୁମୋଦିତ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ରହିବ ।

ଶ୍ରୀ ଚାନ୍ଦ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସରକାର, **[1985] 4 SCC 169;** *ରାମ କୃଷ୍ଣ ବର୍ମା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ* ଅନ୍ୟମାନେ, **[1992] 2 SCC** 620 *ଏବଂ*

ନିସାର ଅହମ୍ମଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ **ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1994] Suppl. 3 SCC 460 ମାମଲାଗୁଡିକୁ ତର୍ଜମା କରାଗଲା ।**

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3446/2001 ।

ଦେୱାନୀ ବିବିଧ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 22930/1993 ସହିତ ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା ଗୁଡ଼ିକ ଯଥା କ୍ରମେ 3447/2001, 3448/2001, 3449/2001, 3450/2001, 3451-52/2001, 3453/2001, 3434-3455/2001, 3456/2001, 3457/2001, 3458/2001, 3459/2001, 3460/2001, 3461-63/2001, 3464/2001, 3465/2001, 3466-67/2001, ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3471/2001, ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3468-70-71 ଗୁଡ଼ିକରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 19.11.1999 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନ ।

ଉପସ୍ଥିତ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେ. କେ. ଭେନୁଗୋପାଳ, ଡି. ଡି. ଠାକୁର, ଦୀନେଶ ଦ୍ୱିବେଦୀ, ରାଜୀବ ଧାୱନ ଏବଂ ଇ. ଯୋଗେଶ୍ୱର ପ୍ରସାଦ, ସୁଶ୍ରୀ ମୀନାକ୍ଷୀ ସିଂହ, ରାଣୀ ଛାବ୍ରା, ସୁଶ୍ରୀ ମଞ୍ଜୁଲା ଗୁପ୍ତା, ଶଂଭୁ ପ୍ରସାଦ ସିଂହ, ଅନିତା ଶିନୋୟ, ମନୋଜ ଗୋୟଲ, ଏସ୍. ରୟ, ଅବିନାଶ କୁମାର, ପଙ୍କଜ କାଲରା, ପ୍ରମୋଦ ସ୍ୱରୂପ, ପ୍ରବୀଣ ସ୍ୱରୂପ, ସୁଶ୍ରୀ ପରୀଣା ସ୍ୱରୂପ, କମଲେନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ରା, ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଶର୍ମା, ଆର୍. ବି. ମିଶ୍ରା, ଭୀମ ସିଂହ, ଏଚ୍. ପି. ଦୁବେ, ଆର୍. ପି. ଗୁପ୍ତା, ରଚନା ଗୁପ୍ତା, ଅନୀଲ କର୍ଣ୍ଣୱାଲ ଏବଂ ଏସ୍. ୟୁ. କେ. ସାଗର ।

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଆର୍.ସି ଲହୋଟିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ, ଲକ୍ଷ୍ନୌ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ସାହରନପୁର-ଶାହଦରା-ଦିଲ୍ଲୀ ମାର୍ଗକୁ ଜାତୀୟକରଣ କରିବା ପାଇଁ ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1939 ର ଧାରା 68-C ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଚିଠା ଯୋଜନା 29.9.1959 ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାର 31.10.1961 ଏବଂ 7.2.1962 ତାରିଖର ରାୟ ଦ୍ୱାରା 50 ପରିଚାଳକଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ରେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଆଉ 50 ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏହା ଧରି ନେଇ ଏହାକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦେଇଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଣିର ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ । ଏହି 50 ଜଣ ପରିଚାଳକମାନେ ଏପରି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 32 ଏବଂ 18 ଜଣ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଦୁଇଟି ଗୋଷ୍ଠୀ ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ଯୋଜନାର ବୈଧତାକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟକୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

ଜୀବନ ନାଥ ୱାହାଲ ବନାମ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା (ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1616/1 968 ଯାହା 3.4.1968 ରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା) ବଜାୟ ରଖାଯାଇଥିଲା ।ଏହି 50 ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ବିଭିନ୍ନ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀକାଳୀନ ଆଦେଶ ଆଧାରରେ ସେମାନେ ଶୁଣାଣିକୁ ତରବରିଆ ଭାବରେ ଆଗକୁ ବଢାଇବାରେ ଏବଂ 20 ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ଧରି ଯୋଜନାକୁ ବିଚାରାଧୀନ ରଖିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ ।ଏହି ମାମଲାଟି ଶ୍ରୀ ଚାନ୍ଦ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସରକାର, [1985] 4 SCC 169 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ 23.8.1985 ତାରିଖର ରାୟ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକ ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଯୋଜନାକୁ କେବଳ ଏହି ଆଧାରରେ ରଦ୍ଦ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନରେ 26 ବର୍ଷର ବିଳମ୍ବ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 14 ଏବଂ 19 (1) (g) ର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିଥିଲା ।ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ନୂଆ ରୂପ ଦେବାକୁ ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ, ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ, ଲକ୍ଷ୍ନୌ ଏକ ଚିଠା ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଧିସୂଚନା ସଂଖ୍ୟା 1239 RW/1056 RW-85 ତାରିଖ 13.2.1986 ମାଧ୍ୟମରେ ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।ଏହିପରି ପ୍ରକାଶିତ ଯୋଜନାରେ କେବଳ ସାହାରନପୁର-ଦିଲ୍ଲୀ ମାର୍ଗ ନୁହେଁ ବରଂ ସମସ୍ତ 39ଟି ମାର୍ଗରେ 38ଟି ଅନ୍ୟ ମାର୍ଗ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ଏହି ଯୋଜନା ବିରୋଧରେ ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇଥିଲା ।ଚିଠା ଯୋଜନା ଏବଂ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବାବେଳେ ମୋଟର ଯାନ ଅଧିନିୟମ, 1988 ତାରିଖ 1.7.1989 ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା । 1988 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 217ର ଉପଧାରା (2) ର ଖଣ୍ଡ (e) ରେ ପ୍ରାବଧାନ ରଖାଯାଇଥିଲା ଯେ 1939 ଅଧିନିୟମର ପ୍ରତ୍ୟାହାର ସତ୍ତ୍ୱେ, 1939 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 68-C ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ଯୋଜନା ଏବଂ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଆରମ୍ଭ ହେବାର ତୁରନ୍ତ ପୂର୍ବରୁ ବିଚାରାଧୀନ ଥିବା କୌଣସି ଯୋଜନାର 1988 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 100ର ପ୍ରବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ସମାଧାନ କରାଯିବ । ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଯୋଜନାକୁ 1988 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 100 (4) ର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଦ୍ୱାରା ଅଚଳ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ଯାହା ପ୍ରବଧାନ ରଖେ ଯେ ଯଦି ଏକ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଯୋଜନା ଏହାର ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖ ଠାରୁ ଏକ ବର୍ଷର ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଅନୁମୋଦିତ ହୁଏ ନାହିଁ, ତେବେ ସେହି ପ୍ରସ୍ତାବଟି ଅଚଳ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ । ଏହି ମାମଲା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1198-

1201/1992 (ରାମ କୃଷ୍ଣ ବର୍ମା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ (ସେବେଠାରୁ [1992] 2 SCC 620 ଭାବରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ) ମାମଲାରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟରେ ଏହାକୁ ସମାଧାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ମାମଲା କେବଳ ସାହରନପୁର - ଶାହଦରା - ଦିଲ୍ଲୀ ମାର୍ଗରେ ସୀମିତ ଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧରିନେଲେ ଯେ ଜୀବନ ନାଥ ୱାହାଲଙ୍କ ମାମଲାରେ (ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1616/1968 ଯାହାର ତାରିଖ 3.4.1968 ସମାଧାନ କରାଗଲା), ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଯୋଜନା ଉପରେ ବିଚାର କରୁଥିବାବେଳେ ଧରି ନେଇଛନ୍ତି ଯେ ଯୋଜନାକୁ ଆପତ୍ତି କରିଥିବା 50 ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ଶୁଣାଣିର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଛାଡ଼ି ଏହି ଯୋଜନା ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଚାନ୍ଦଙ୍କ ମାମଲା (ଉପରୋକ୍ତ) କୁ ବିଚାର କରିଥିବା ଏବଂ ସେଥିରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଥିବା ଦୁଇ ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଜୀବନ ନାଥ ୱାହାଲଙ୍କ ମାମଲା ଯେଉଁଥିରେ ଏକ ତିନି ଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ବିଚାର କରିଥିଲେ , ଏହାର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଅଣଦେଖା କରି ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଯୋଜନାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାରେ ସେମାନଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ନଥିଲେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ଧରିନେଲେ ଯେ ତାରିଖ 13.2.1986 ର ଧାରା 68-C ଅନୁଯାୟୀ ନୂତନ ଚିଠା ଯୋଜନାକୁ ଜୀବନ ନାଥ ୱାହାଲଙ୍କ ମାମଲାରେ ପ୍ରକାଶିତ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ 50 ଜଣ ବିଦ୍ୟମାନ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ଚିଠା ଯୋଜନା ଭାବରେ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ଧରି ନିଆଯିବା ଉଚିତ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ ଯେ ଯେଉଁ 50 ଜଣ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ଶୁଣାଣି ହେବାର ଥିଲା (ସାହାରନପୁର-ଦିଲ୍ଲୀ ମାର୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ) ସେମାନେ ଜୀବନ ନାଥ ୱାହାଲଙ୍କ ମାମଲାରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଶୁଣାଣିରେ ବିଳମ୍ବ କରି ଅଦାଲତ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଖୋଲାଖୋଲି ଅପବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଶୁଣାଣି ଅଧିକାର ହରାଇ ବସିଲେ । ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 142 (1) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦତ୍ତ କ୍ଷମତାର ପ୍ରୟୋଗରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧରି ନେଲେ ଯେ 50 ଜଣ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ମକଦ୍ଦମାକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେହେତୁ ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆପତ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଠାରୁ ଅଧିକ ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟାଗତ ଆନୁଷ୍ଠାନିକତା ଭାବରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା ଯାହାର କୌଣସି ବାସ୍ତବ ଫଳାଫଳ ନଥିଲା ।ତେଣୁ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କୁ ରାୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର 30 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିବାକୁ ଏବଂ ରାଜପତ୍ରରେରେ ଅନୁମୋଦିତ ଯୋଜନା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ ।

ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ, ଯିଏ ଏହା ସମ୍ମୁଖରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଅନେକ ଆପତ୍ତି ଉପରେ ଶୁଣାଣି କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଏକ ଶୁଣାଣି ତାରିଖ ନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ, ହଠାତ୍ ଶୁଣାଣି ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ, ତାପରେ ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମୋଦନ କଲେ, ଶେଷରେ ଏହାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ । ଏହି ଅନୁମୋଦିତ ଯୋଜନା ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଅଧିସୂଚନା ସଂଖ୍ୟା 1635/XXX-2-93-365-85 ତାରିଖ 29.5.1993 ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଅଧିସୂଚନାର ମୁଖବନ୍ଧରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ 1988 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 100 ର ଉପଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷମତା ପ୍ରୟୋଗ କରି ଏବଂ 1992 ର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 1198, 1199, 1200 ଏବଂ 1201 ମାମଲାରେ (ଶ୍ରୀ ରାମ କୃଷ୍ଣ ବର୍ମା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ) ମାନ୍ୟବର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଅନୁମୋଦିତ ଯୋଜନାକୁ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅନୁମୋଦିତ ଯୋଜନାରେ 13.2.1986 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ ଚିଠା ଯୋଜନାରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ସମସ୍ତ 39ଟି ମାର୍ଗ ସାମିଲ ଅଛି ।

ଏହି ଅନୁମୋଦିତ ଯୋଜନାକୁ ଆପତ୍ତି କରିବା କରି ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଅନେକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ।19.11.1999 ତାରିଖର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଦ୍ବାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଏକ ଦୁଇଜଣିଆ ଖଣ୍ଡପୀଠ ରାମ କୃଷ୍ଣ ବର୍ମାଙ୍କ ମାମଲାରେ (ଉପରୋକ୍ତ) ଏହି ଯୋଜନା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଛି ବୋଲି ମତ ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ନିସାର ଅହମ୍ମଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ. ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ [1994] Suppl.3 SCC 460 ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ମତ ଥିଲା , ତେଣୁ ଚିଠା ଯୋଜନାରେ ଶୁଣାଣି ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ କିଛି ବି ତିଷ୍ଠି ରହି ନାହିଁ ।

ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଙ୍କ ରାୟରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ ଆବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଅନୁମତି ଆବଶ୍ୟକ କରି ଅନେକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି । କେତେକ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ କେତେକ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ସମସ୍ତ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଅବେଦନରେ ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରି ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଦ୍ୱାନ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କୁ ଶୁଣିବା ପରେ ଆମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ର ରାୟକୁ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଚିଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା 38ଟି

ମାର୍ଗ, ଅର୍ଥାତ୍ ସାହାରାନପୁର-ଦିଲ୍ଲୀ ମାର୍ଗ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ମାର୍ଗ ଏବଂ କ୍ରମିକ ନମ୍ବର 1ରେ ଅନୁମୋଦିତ ଯୋଜନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହାକୁ ବାତିଲ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆମ ମତରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ , ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଭୁଲ୍ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ ରାମ କୃଷ୍ଣ ବର୍ମାଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ତାରିଖ 13.2.1986 ର ଚିଠା ଯୋଜନାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଅନୁମୋଦନ କରିବାର ପ୍ରଭାବ ରହିଥିଲା ଏବଂ ରାମ କୃଷ୍ଣ ବର୍ମାଙ୍କ ମାମଲାରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପରେ ଚିଠା ଯୋଜନାକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ଅନୁମୋଦିତ ଯୋଜନା ଭାବରେ ସୂଚିତ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଉ କିଛି କରାଯାଇ ନଥିଲା । ରାମ କୃଷ୍ଣ ବର୍ମାଙ୍କ ମାମଲାର ନିଷ୍ପତିକୁ ଆମେ ଯତ୍ନର ସହ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ । ଏହି ନିଷ୍ପତ୍ତି କେବଳ ସାହାରନପୁର-ଶାହଦରା-ଦିଲ୍ଲୀ ମାର୍ଗରେ ସୀମିତ ରହିଛି । ମକଦ୍ଦମାର ଇତିହାସର ସନ୍ଧାନ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ପୂର୍ବ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ତର୍ଜମା ଯେଉଁଥିରେ ଏହି ମାର୍ଗର ଜାତୀୟକରଣ ପ୍ରସଙ୍ଗ ରଖାଯାଇଥିଲା ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସାହାରନପୁର-ଦିଲ୍ଲୀ ମାର୍ଗ ଏବଂ ସେହି 50 ଜଣ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ଆଚରଣ ଉପରେ ବିଚାର କରୁଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ସେହି ମାର୍ଗର ଜାତୀୟକରଣକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତା 'ପରେ ଅଯଥା ଏବଂ ବିରକ୍ତିକର ମକଦ୍ଦମାରେ ଜଡ଼ିତ ଥିଲେ ଏବଂ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଶୁଣାଣିକୁ ବ୍ୟର୍ଥ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ରାୟର ପୂର୍ବ ଭାଗରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର 31.10.1961 ଏବଂ 7.2.1962 ତାରିଖର ରାୟରେ ଏବଂ ଜୀବନ ନାଥ ୱାହାଲ (ଉପରୋକ୍ତ) ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଚାନ୍ଦ (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ ଯେଉଁ ବିବାଦ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ଆସିଥିଲା ତାହା କେବଳ ସେହି ମାର୍ଗରେ ସୀମିତ ଥିଲା । ଶ୍ରୀ ଚାନ୍ଦଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସରକାରଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଯଦି ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ, ତେବେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ନୂଆ କରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶଟି ସାହାରନପୁର-ଦିଲ୍ଲୀ ମାର୍ଗ ସହ ଜଡ଼ିତ । ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି, 13.2.1986 ତାରିଖର ବିଶିଷ୍ଟ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ କେବଳ ସାହାରନପୁର-ଦିଲ୍ଲୀ ମାର୍ଗ ନୁହେଁ ବରଂ ଅନ୍ୟ 38ଟି ମାର୍ଗ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । 38ଟି ମାର୍ଗର ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଜାତୀୟକରଣ ବିରୋଧରେ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା । ରାମକୃଷ୍ଣ ବର୍ମାଙ୍କ ମାମଲାର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରି, ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏଭଳି 38ଟି ମାର୍ଗ ସହ ଜଡ଼ିତ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣିକୁ ହଠାତ୍ ବନ୍ଦ କରି ପାରି ନଥିଲେ କିମ୍ବା 38ଟି ମାର୍ଗ (ସାହାରନପୁର-ଦିଲ୍ଲୀ ମାର୍ଗ ବ୍ୟତୀତ) ର ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଜାତୀୟକରଣ ବିରୋଧରେ ଥିବା ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ନକରି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଯୋଜନାର ଅନୁମୋଦନକୁ କାଏମ ରଖି ପାରି ନଥିଲେ ।

ଏହା ଟିପ୍ପଣୀ କରିବା ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଯେ 1939 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 68-D ରେ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଯୋଜନାର ପ୍ରକାଶନର 30 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବା ଏବଂ ଆପତ୍ତିକାରୀ କିମ୍ବା ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧି ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ପରିବହନ ସଂସ୍ଥାର ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କୁ ଶୁଣାଣିର ସୁଯୋଗ ଦେବା ପରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆପତ୍ତି ଉପରେ ବିଚାର କରିବାର ପ୍ରାବଧାନ ରହିଛି । ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବା ଏବଂ ଏହାର ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଅନୁରୂପ ପ୍ରାବଧାନ ନୂତନ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 100 ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହୋଇଛି । ପୁରୁଣା ଅଧିନୀୟମରେ ଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଆଧାର କରି ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବା ଏବଂ ଶୁଣାଣି କରିବାର ପ୍ରାବଧାନ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରାବଧାନ ସହିତ ଅସଙ୍ଗତ ନୁହେଁ ବରଂ ତା 'ସହିତ ଅନୁରୂପ ହୋଇଥିବାରୁ, ଜାରି ରହିଛି । ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 19 (1) (g) ଅନୁଯାୟୀ ବାଣିଜ୍ୟ କିମ୍ବା ବ୍ୟବସାୟ ଚଳାଇବାର ମୌଳିକ ଅଧିକାର ଉପରେ ଲୋକହିତରେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହେଉଛି ମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକର ଜାତୀୟକରଣ ଏବଂ ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହିପରି ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳନାକୁ ବାଦ ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି ପରେ, ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଜାତୀୟକରଣ ଏକ ସୁବିଧାଜନକ, ଯଥେଷ୍ଟ, ଆର୍ଥିକ ଏବଂ ସଠିକ୍ ସମନ୍ୱିତ ସଡ଼କ ପରିବହନ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିବ କି ନାହିଁ, ତେଣୁ ଲୋକହିତରେ ଏହା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା କି ନାହିଁ ବୋଲି ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏକ ବିକଳ୍ପ ଗଠନ କରିବେ । ଏହାପରେ ଏହି ଯୋଜନାକୁ ବାତିଲ, ସଂଶୋଧନ କିମ୍ବା ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇପାରେ । ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବା ଏବଂ ଏହା ଉପରେ ଶୁଣାଣିକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାର ଅଧିକାର ବୈଧାନିକ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଏହା ଘରୋଇ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କର ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଧିକାର, ଯେଉଁମାନେ ଯୋଜନା ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳନାରୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କିମ୍ବା ଆଂଶିକ ଭାବରେ ହଟି ଯିବେ ଯାହାକି ଏହା କିପରି ଏବଂ କେତେ ପରିମାଣରେ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଛି ତାହା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ଆପତ୍ତି ଉପରେ ଶୁଣାଣିର ଏପରି ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଧିକାରକୁ ଛଡ଼ାଇ ନେଇନଥିଲେ ଏବଂ ନେଇ ପାରିନଥାନ୍ତେ । ରାମ କୃଷ୍ଣ ବର୍ମା ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ 38ଟି ମାର୍ଗ ବିଷୟରେ ସୂଚିତ କରେ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହି 38ଟି ମାର୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣାଣିକୁ ବାଦ ଦେଇନାହାନ୍ତି । ଶୁଣାଣିର ଅଧିକାରର ଏପରି ବର୍ଜନକୁ ରାୟରେ ନିହିତାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ପଢ଼ାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକ ରାୟକୁ ପଢ଼ିବା ଦ୍ୱାରା ଉପୁଜିଥିବା ସନ୍ଦେହକୁ ଏହା ଅନୁମାନ କରି ସମାଧାନ କରାଯାଇପାରିବ ଯେ ଏହି ରାୟ ଆଇନର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ସହିତ ସୁସଂଗତ ଭାବରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଯଦିଓ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ କୁହାଯାଇ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ

ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଅନୁରୂପ କିମ୍ବା ଅନୁପାଳନରେ ଏକ ପ୍ରକ୍ରିୟା କିମ୍ବା ବିଧି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କିମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆମେ ନିସାର ଅହମ୍ମଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ବନାମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, [1994] Suppl. 3 SCC 460 ମାମଲାରେ 9.9.1994 ତାରିଖର ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଯତ୍ନର ସହ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ । ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଆସିଥିଲା । ରାମ କୃଷ୍ଣ ବର୍ମାଙ୍କ ମାମଲାରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ଏବଂ ସମାଧାନ କରାଯାଇଥିବା ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକ ଅନୁରୂପ ଥିଲା ।ପାରା 2 ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧରି ନେଲେ ଯେ "ଅନୁଚ୍ଛେଦ 142 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାରି କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ 50 ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ସମେତ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଏବଂ ରାମ କୃଷ୍ଣ ବର୍ମାଙ୍କ ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଆଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଆବଦ୍ଧ ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥିଲା । "ନିସାର ଅହମ୍ମଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମାମଲା ତରଫରୁ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦୁଇଟି ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା, ପ୍ରଥମତଃ, ଅନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ମାର୍ଗରେ ଯୋଜନା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ 1988 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 100 (3) ଅନୁଯାୟୀ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଥିଲା, ତେଣୁ ଏହି ଯୋଜନା ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇନଥିବାରୁ , ଏହା ଅକାମି ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଯୋଜନା ଟି ଧାରା 100 (4) ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇନଥିବା କାରଣରୁ, ଚିଠା ଯୋଜନାର ଅବଧି ସମାପ୍ତ ହେବାର ଏକ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଏହା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ଯୁକ୍ତିରେ କୌଣସି ସାର ମର୍ମ ପାଇନଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକୁ ଜୀବନ ନାଥ ୱାହାଲ ଏବଂ ରାମ କୃଷ୍ଣ ବର୍ମାଙ୍କ ମାମଲାର ଅଧିକାର ଉପରେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଆଧାରରେ ମଧ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ପୂର୍ବ ଅନୁମୋଦନ ବାସ୍ତବରେ 9.9.1959 ରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟ ଯୁକ୍ତି ବିଷୟରେ ଏହା ଧରିନିଆଗଲା ଯେ ଏହି ଯୋଜନା 1988 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ନୁହେଁ, ବରଂ 1939 ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହି ଯୋଜନା ରଦ୍ଦ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ କାରଣ ଧାରା 100 (1988 ଅଧିନିୟମର) ର ଉପଧାରା (3) A ର ପ୍ରାବଧାନ ଦ୍ୱାରା ଯାହା ଆବଶ୍ୟକ ତାହା ହେଉଛି 'ଅଧିନିୟମ' ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଏକ ଯୋଜନା ।ଆହୁରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଏକ ଚିଠା ଯୋଜନା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସମସ୍ତ ଅନୁଧ୍ୟାନଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଏ ଯେ ନିସାର ଅହମ୍ମଦ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ ମାମଲା (ଉପରୋକ୍ତ) ସେହି ଯୋଜନା ସହିତ ଜଡିତ ଯାହା ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୂର୍ବ ଦୁଇଟି ନିଷ୍ପତ୍ତିରେ

ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । କହିବା ଅନାବଶ୍ୟକ ଯେ 38ଟି ମାର୍ଗ ସେହି ଦୁଇଟି ନିଷ୍ପତ୍ତିର ବିଷୟ ନଥିଲା ।

ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାର ପରିଣାମ ହେଉଛି ଯେ ଉକ୍ତ 38ଟି ମାର୍ଗ (ଅର୍ଥାତ ସାହାରନପୁର-ଦିଲ୍ଲୀ ମାର୍ଗ ବ୍ୟତୀତ) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ।

ତଥାପି, ଏହା ଆମ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇଛି ଯେ ସମସ୍ତ 39ଟି ମାର୍ଗରେ, ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ରାଜ୍ୟ ସଡ଼କ ପରିବହନ ନିଗମ 1993 ମସିହାରୁ ବସ୍ ପରିଚାଳନା କରିଆସୁଛି ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହା ମାର୍ଗରେ ବସ୍ ପରିଚାଳନା କରି ଏବଂ ଏହିପରି ଜାତୀୟକରଣ ହୋଇଥିବା ମାର୍ଗରେ ପରିଚାଳନା, ତଦାରଖ ଏବଂ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ କର୍ମଚାରୀ ନିଯୁକ୍ତି କରି ଯଥେଷ୍ଟ ବିନିଯୋଗ କରିଛି । 1988 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 100 ର ଉପଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କ ବୈଧାନିକ ଅଧିକାରକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ସହିତ, ଆମକୁ ଲୋକହିତକୁ ମଧ୍ଯ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ତେଣୁ ଆମେ 29.5.93 ତାରିଖର ଅଧିସୂଚନାକୁ ତରବରିଆ ଭାବରେ ରଦ୍ଦ କରିବା କରିବା ଉଚିତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁନାହୁଁ ଯାହା ଅନୁମୋଦିତ ଯୋଜନା ଭାବରେ 18.2.86 ତାରିଖର ଚିଠା ଯୋଜନାକୁ ସୂଚିତ କରିଛି । ଏହି ମାମଲାର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପରିଚାଳକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଆପତ୍ତି ଉପରେ ଶୁଣାଣି କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଏବଂ ସମ୍ପୃକ୍ତ ମାର୍ଗରେ ବସ୍ ଚଳାଚଳ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ଥିତାବସ୍ଥାରେ ବାଧା ସୃଷ୍ଟି ନକରିବା ନ୍ୟାୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣତା ଆଣିବ ।

ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା । ନଭେମ୍ବର 19,1999 ତାରିଖରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦେଇଥିବା ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଯାଇଛି । ଆଜ୍ଞାଦେଶ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକୁ ଆଂଶିକ ରୂପେ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ 18.2.86 ତାରିଖର ଚିଠା ଯୋଜନା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ଯୋଜନାର କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 2 ରୁ 39 ରେ ତାଲିକାଭୁକ୍ତ 38 ଟି ମାର୍ଗ ସହିତ ଜଡିତ, ସେଗୁଡ଼ିକର ନିଜସ୍ୱ ଯୋଗ୍ୟତା ଅନୁଯାୟୀ ଏବଂ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ, ଯେଉଁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଆଜିଠାରୁ ଚାରି ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଶୁଣାଣି ତାରିଖ ନିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ସୂଚିତ କରିବେ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣାଣି ଏବଂ ସମାଧାନ କରାଯିବ । ଆମେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରୁଛୁ ଯେ କେବଳ ସେହି ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣାଣି ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ, ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ସରକାରୀ ରାଜପତ୍ରରେ ଚିଠା ଯୋଜନାର ପ୍ରକାଶନ ତାରିଖ ଠାରୁ 30 ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବ ଏବଂ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ 1988

ଅଧିନିୟମର ଧାରା 100 ର ଉପଧାରା (2) ସହିତ 1939 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 68- D ଅନୁଯାୟୀ ପୋଷଣୀୟ ହୋଇଥିବ ଏବଂ ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଥିବ । ଏହି ଚିଠା ଯୋଜନାକୁ 1939 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 68-C ଅନୁଯାୟୀ 13.2.1986 ରେ ଅଧିସୂଚିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିବାର 30 ଦିନର ଅବଧି 1988 ଅଧିନିୟମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାର ତାରିଖ 1.7.1988 ପୂର୍ବରୁ ଶେଷ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ଯାହା କରିବାକୁ ବାକି ଥିଲା ତାହା ହେଉଛି ଯେଉଁ ଆପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ବରୁ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ 1988 ଅଧିନିୟମର ଧାରା 100 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯାଇଥିବ ଏବଂ 1988 ଅଧିନିୟମ ର ଧାରା 217 ର ଉପଧାରା (2) ର ଖଣ୍ଡ (e) ରେ ଥିବା ସୁରକ୍ଷିତ ଖଣ୍ଡ ଆଧାରରେ ଶୁଣାଣି ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକର ଶୁଣାଣି ଏବଂ ସମାଧାନ କରିବା ତେଣୁ, ଯଦି ସେମାନେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରିଥାନ୍ତେ, ତେବେ ସକ୍ଷମ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସେହି ସମସ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଥାନ୍ତେ, ଯେଉଁମାନେ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତାରିଖରେ ଶୁଣାଣି ପାଇବାକୁ ଆଇନତଃ ହକଦାର ଥିଲେ । ଯଦି ସମସ୍ତ ଆପତ୍ତି କିମ୍ବା ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଚିଠା ଯୋଜନା ଆପତ୍ତି ଉପରେ ହୋଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି ସହିତ ନିୟମିତ ଭାବରେ ତାହାର ଫଳାଫଳ ସହିତ ସମନ୍ୱୟ ରକ୍ଷା କରିବ ଏବଂ ତେବେ କ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା 2 ରୁ 39 ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମାର୍ଗ ଅନୁଯାୟୀ ତାରିଖ 29.5.93 ଅନୁମୋଦିତ ଯୋଜନାକୁ ସଂଶୋଧନ କିମ୍ବା ବାତିଲ କରାଯିବ ।**ଯଦି** ଆପତ୍ତି ଖାରଜ ହୋଇଯାଏ, ତେବେ 29.5.93 ରେ ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ଅନୁମୋଦିତ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ରହିବ।ପୁନରାବୃତ୍ତିର ବିପଦରେ ଆମେ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ଯେ ସାହାରନପୁର-ଦିଲ୍ଲୀ ମାର୍ଗ ବିଷୟରେ, ସେହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଉକ୍ତ ମାର୍ଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯୋଜନା ରାମ କୃଷ୍ଣ ବର୍ମାଙ୍କ ମାମଲାରେ (ଉପରୋକ୍ତ) ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଅନୁମୋଦିତ ଏବଂ ପୋଷଣୀୟ ବୋଲି ବିବେଚନା କରାଯିବ ।**ଖର୍ଚ୍ଚ** ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ସମସ୍ତ ଆବେଦନ ଏବଂ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରାଯାଇଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବ ।

ବି.ଏସ୍.   ଆବେଦନ ଏବଂ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ତୁଷାର କାନ୍ତ ଗୋଛି
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।